

Hansen (Baagø), Steen og Niels Kr. Nielsen. 2. beh. $\frac{5}{3}$ (F. sp. 2734). 3. beh. $\frac{5}{3}$ (F. sp. 2735). *Loven stadfæstet 7. marts 1952.* (Lovt. nr. 70).

Ved lov nr. 75 af 15. marts 1947 (årbog 1946—47, side 224) blev lov nr. 102 af 4. april 1928 om bekæmpelse af råger, således som denne er ændret ved lov nr. 290 af 4. juli 1942 om bekæmpelse af råger og *alliker*, forlænget indtil 31. marts 1952. Loven forlænges herved yderligere indtil *31. marts 1957* med nogle ændringer, hvorved bl. a. lovens område udvides til også at omfatte *skarver* (ålekrager) og *måger*

Det af landbrugsministeren fremsatte lovforslag gik alene ud på en forlængelse af de hidtil gældende bestemmelser med den tilføjelse, at landbrugsministeren skulle være bemyndiget til at meddele tilladelse til i fredningstiden at nedlægge skarver, hvor disse tilføjer fiskeriet væsentlig skade. Under lovforslagets behandling i et landstingsudvalg enedes udvalget imidlertid med landbrugsministeren om, at bestemmelserne om bekæmpelse af råger og skarver skulle skærpes, hvilket sidste Dansk Fiskeriforening havde fremsat ønske om overfor udvalget, og at ferskvandsfiskeriets udøvere — i overensstemmelse med en henstilling fra Ferskvandsfiskeriforeningen — skulle have adgang til bekæmpelse af måger, hvor disse gør skade på dambrугenes fiskebestand.

Med ændringer, som tog sigte herpå, i forbindelse med nogle tekniske ændringer vedtoges lovforslaget enstemmigt i begge ting. Fra retsforbundets side fandt man, efter hvad *Steffensen* gjorde gældende i landstinget, at loven var for indviklet, og at administrationen af den ville blive langsommelig, fordi såvel landboorganisationerne som de kommunale myndigheder skulle tage stilling til sagerne. Partiet lagde imidlertid megen vægt på at få skadedyrene bekæmpet og stemte under henvisning hertil for lovforslaget.

42. Lov om fremskaffelse af indenlandske brændselsmaterialer. (Landbrugsminister *Sønderup*). [A. sp. 3815. — C. sp. 307 og 333].